

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Statsraadet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vidisektioner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3387 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Bønløkke:

Til § 3.

I 2det Stykkes 1ste Linie ændres Ordene „to Gange“ til: „en Gang“.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling fattes under Forhandling under et.

Formanden (Høgskro): Med Hensyn til den ved forrige Behandling omhandlede Fejltagelse i Forslaget, at der i dets anden Linie stod „Læger“ i Stedet for „Lærere“, skal jeg meddele, at det nu er blevet undersøgt og oplyst, at denne Fejltagelse er indkommen ved en Trykfejl i Aftrykket af Lovforslaget som vedtaget ved 2den Behandling i Landstinget, uagtet et Endringsforslag angaaende Paragraffens Affattelse var vedtaget af Tinget i sin rigtige Stikfelse med Ordet „Lærere“. Denne Trykfejl har jeg derfor i Overensstemmelse med Landstingets Formand anset mig for berettiget til at rette i Tidenden, og Lovforslaget vil saaledes nu komme til at foreligge til Forhandling og Afstemning her med Ordet „Lærere“ i Stedet for „Læger“.

Forhandlingen er aabnet. Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Bønløkke: Det har forekommet mig, at Bestemmelsen i § 3 var for lempelig lige overfor de Autoriteter, der faa med denne Sag at gøre. De paagældende Mænd maa jo have Ansvar for, hvad de gøre, ligesaa vel de, der sidde i højere Stillinger, som de, der sidde i lavere Stillinger, og jo højere Stillingen er, desto større Ansvar forekommer det mig ogsaa, der maa paahvile dem. At disse Mænd to Gange kunne tage fejl og dog kunne fortsætte deres Virksomhed, saaledes at de skulle tiltales 3 Gange, forinden de kunne miste deres Ret, forekommer mig at være en Uret lige overfor Dyrene, hvis Vel vi dog have at passe lige saa godt som Menneskenes. Jeg har dog ikke villet gaa videre end til at foreslaa „to Gange“ rettet til „een Gang“, og jeg henstiller dette Forslag til det høje Tings Velvilje. Jeg har i øvrigt en Anelse om, at mit Endringsforslag vil blive fraraadet, da jeg tror, at det foreliggende Lovforslag ligesom er kommet til Beje ved et Slags Kompromis mellem de forskellige Ansuelser. I øvrigt vil jeg sige, at det forekommer mig, at denne Bestemmelse i § 3 lyder ganske forunderlig, jeg mindes ikke nogen Stude at have lagt Værte til at have set en saadan Bestemmelse som den, der staar her i § 3, nemlig at det ved Dom kan udtales, at den Vedkommende ikke maa praktisere mere. Jeg har dog ikke villet røre ved dette Spørgsmaal, men henstiller det til Overvejelse, idet jeg anbefaler mit Endringsforslag til det høje Tings Velvilje.

Dahl: Ved Lovforslagets første Behandling blev det straks klart, at Ønsket om at ændre noget paa den Stikfelse, Forslaget har faaet i Landstinget, helst maatte opgives. Dette udelukker vel ikke Tilladelsen til at gøre et Par korte Bemærkninger ved denne 2den Behandling. Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) gjorde ved 1ste Behandling. Ogsaa jeg betragter Forslaget som et, om end ringe Fremskridt, dog kun under et Par Forudsætninger, som jeg skal tillade mig at berøre. At Forslagets § 1 følger en efter min Overbevisning salfk Opinion om det forsvarlige i at udelukke Hensynet til de foldblodige Dyr i Stedet for at medtage dette Hensyn, kan jeg ikke andet end misbillige. Jeg forudsætter derfor, at man ved et fremtidigt Tillæg til Loven vil